

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2697/2020
09.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Милош Митровић“ из Велике Планае, чији је пуномоћник Звонимир Милорадовић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 988/19 од 26.02.2020. године, у седници одржаној 09.09.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 988/19 од 26.02.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Великој Плани П 2938/18 од 25.07.2019. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име дуга плати 1.505,00 динара са законском затезном каматом на сваки појединачни износ ближе одређен у изреци пресуде. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади парничне трошкове од 43.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 988/19 од 26.02.2020. године, преиначена је пресуда Основног суда у Великој Плани П 2938/18 од 25.07.2019. године, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу плати 1.505,00 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког месечног износа до исплате и захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11, 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Поступак у овој правној ствари покренут је 27.10.2014. године предлогом за извршење на основу веродостојне исправе ради наплате новчаног потраживања од 1.505,00 динара, те како је сада тужени као извршни дужник изјавио приговор против закључка о извршењу поступак је настављен као поводом приговора поводом платног налога.

У конкретном случају, реч је о посебном поступку у споровима мале вредности који је регулисан одредбама чланова 467-479. Закона о парничном поступку. Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

То значи да посебна одредба Закона о парничном поступку о недозвољености ревизије у поступку о споровима мале вредности искључује примену опште одредбе из члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, којом је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Обзиром да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. Закона о парничном поступку.

Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић